

V TIPY pro děti

Vtipy pro děti

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

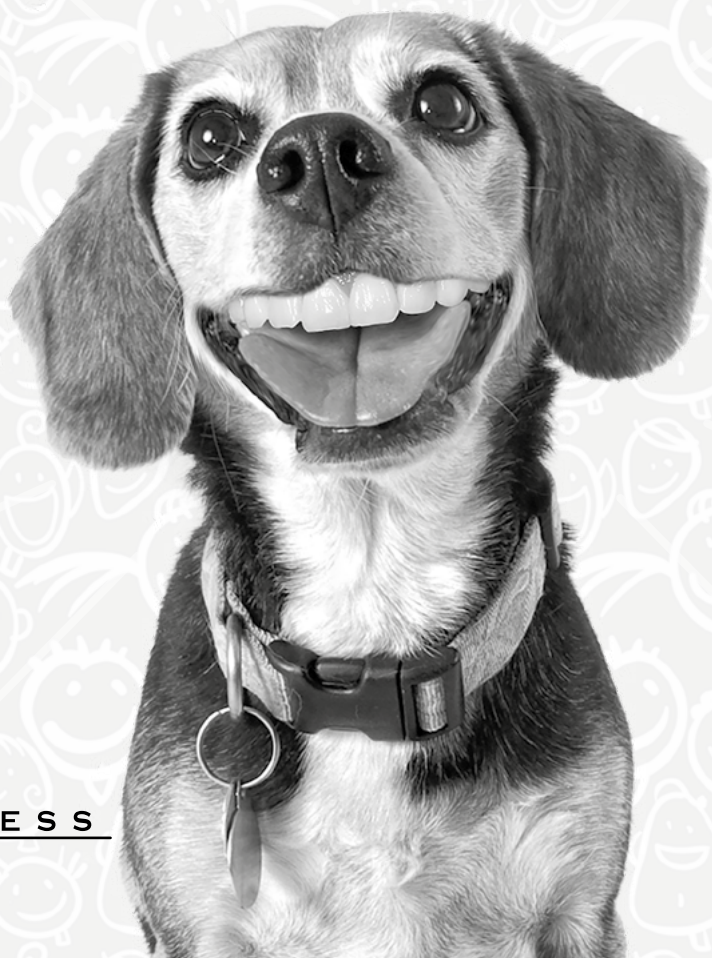
Kolektiv

Vtipy pro děti – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

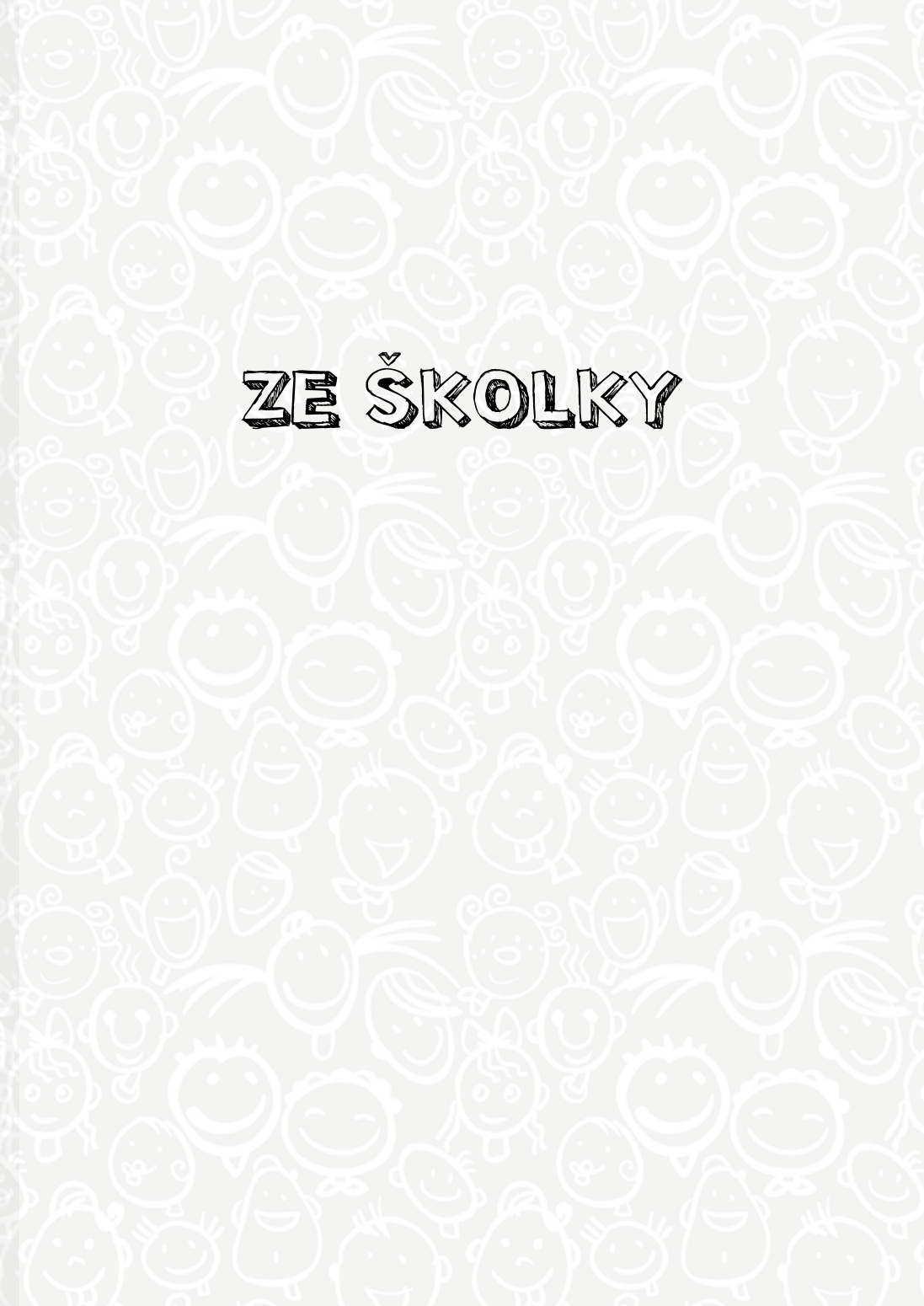

ALBATROS MEDIA a.s.

V TIPY pro děti

OBSAH

Ze školky	5
Ze školy	7
Zimní	17
Prarodiče	19
Ať žije umění!	23
A zase ten Pepíček!	25
O blondýnkách	37
Ajaj!	43
Pohádky	51
Máme rádi zvířata	55
V obchodě	67
Auto-moto	71
Z ordinace	73
V letadle	79
Sportem ku zdraví	81
Sousedské	85
Pro krásu se musí trpět	87
Policejní	89
Moderní doba	93
Vánoce	95
Kameňáky	99

The background of the entire page is a repeating pattern of stylized, smiling faces. These faces are drawn in a simple, cartoonish style with large eyes and wide, curved mouths. They are arranged in a dense, overlapping manner, creating a cheerful and lively atmosphere. The faces are white with black outlines and are set against a light gray background.

ZE ŠKOLKY

V mateřské školce:
„Jak dělá pejsek, Honzíku?“
„Haf.“
„Mařenko, jak dělá kočička?“
„Mňau.“
„Jiříčku, jak dělá žabička?“
„Kvák.“
„Tomáši, jak dělá myš?“
„Klik, paní učitelko.“

Manžel přivede domů dítě ze školky a říká manželce:
„Malej celou cestu brečel. Není mu něco?“
„Ne, jenom ti chtěl říct, že není náš Franta.“

Kdo to jsou předškoláci?
Předškoláci jsou školáci, kteří nechodí do školy,
ale pouze před školu.

The background of the entire page is a repeating pattern of simple, stylized line drawings of children's faces. The faces are arranged in a dense, overlapping manner, creating a cheerful and lively atmosphere. Each face has a unique expression, with some smiling broadly, some with a slight frown, and others with a neutral or happy look. The lines are clean and black, set against a light gray background.

ZE ŠKOLY

Na výletě šla celá třída přes lávku.
„Pane učiteli, pane učiteli!“ začal vykřikovat Milan.
„Mlč,“ okřikl ho pedagog, „učili jsme se přece
ve škole, že žák nemá mluvit, pokud není tázán!“
„Tak se mě rychle zeptejte, pane učiteli,“ řekl
pohotově Milan, „jestli Eva Pytlíková náhodou
nespadla do vody.“

„Naše učitelka neví, co chce!“ stěžuje si matce
Martin.
„Proč myslíš?“ zajímá se maminka.
„V matematice mi dala poznámku za to, že jsem
při hodině mluvil,“ vypráví Martin. „A když jsem
pak v češtině celou hodinu ani necekl, zase mi dala
poznámku, že nepracuji v hodině!“

Paní učitelka vyvolá Pepíčka: „Udělej bod ve středu kružnice.“ Pepíček stojí nehybně u tabule, paní učitelka říká: „Proč nepíšeš, Pepíčku?“
„Ale dneska je pondělí!“

„Pepíčku, řekni dvě zájmena!“
„Kdo? Já?“
„Výborně Pepíčku.“

Učitelka se otočí a začne křičet: „Kdo se to pořád otáčí?“
„Země!“ odpoví Pepíček.
Učitelka se naštve: „Kdo to řekl?“
„Galileo Galilei,“ odpoví Pepíček.

„Tati, pan ředitel mě pochválil.“
„No a co ti řekl?“
„Že jsem pěkné kvítko.“

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“

„Kdo, co – chléb.“

„S kým, s čím? – se salámem.“

„Komu, čemu ? – mně.“

Táta říká dceři: „Jestli zítra dostaneš z té písemky horší známku než jedničku, zapomeň, že jsem tvůj otec.“ Druhý den se otec ptá: „Tak co jsi dostala z té písemky?“ Dcera po chvilce odpoví: „A ty jsi kdo?“

Pepíček sedí před školou a brečí.

Přijde učitelka a ptá se ho, proč pláče.

„Pan ředitel spadl na schodech a zlomil si nohu.“

„Neboj, on se určitě brzy uzdraví.“

„Já vím, ale všichni kluci ze třídy to viděli,
jenom já ne!“

Ptá se otec na třídní schůzce:

„Je to pravda, že náš syn mívá originální nápady?“

„Ano,“ přisvědčuje učitel, „zejména v pravopise!“